

ШАРЛ-ОГЮСТЕН ДЪО СЕНТ- БЪОВ ЗАТИШИЕ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Понякога в стремеж към нещо непознато —
сред облаците чак да полетя сърцато
и чам да доловя от чудни песни ек,
каквито досега не е дочул човек —
събуждайки се, тъй понякога желая
и вместо своя труд да доведе до края
— а с толкова любов започнат вечерта, —
като дете в игра се втурва мисълта
към своите мечти; да тръгне тя тогава
решена е, със цел в поезия да плава.
Приготвям се за път, не чакам миг дори,
на кораба ми лек изскърцват макари
и котвата след туй на борда е; платната
очакват само бриз да лъхне в небесата,
на мостика събран е екипажът цял
и всеки надалеч тревожно се е взрял.
Потеглям, сбогом, бряг! — Но спящо е морето,
по-тихо е дори от езеро и ето,
не лъхна ни веднъж от никоя страна —
на мачтите висят отпуснати платна.
Със скръстени ръце кормчията се вглежда
в зелената вода, замряла без надежда,
чиято гладка шир със полет обигран
прелита гларус бял или пък корморан.
До края на деня в далечината бледа
кормчията е взрян, та облак да съгледа
или да види флаг трептящ — за вятър знак;
ще впива поглед тъй и подир залез чак,
в настъпващата нощ, догдето в мрачината
на мачтата върхът се губи сред мъглата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.